

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Προς τον κ. Υπουργό
Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων**

Οι βουλευτές Φώτης Κουβέλης, Θανάσης Λεβέντης, Νίκος Τσούκαλης και Γρηγόρης Ψαριανός κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου ζητά από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να κινηθεί άμεσα υπέρ της απελευθέρωσης των φυτεύσεων αμπέλου μετά το 2015, ώστε να δοθεί η δυνατότητα νέων φυτεύσεων σε παλιούς και νέους αμπελουργούς, προκειμένου να αναπτυχθεί η καλλιέργεια της αμπέλου και ειδικά σε νησιωτικές και ορεινές μειονεκτικές περιοχές.

Αθήνα, 15/3/2012

Οι καταθέτοντες βουλευτές

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ

3292

21 MAR. 2012

Αθήνα 13 Μαρτίου 2012
Αρ. Πρωτ. 15/13.3.12

Προς

Βουλευτές κ.κ.
Γ. Κοντογιάννη
Ν. Γιαννακοπούλου
Φ. Παρασύρη
Ν. Νικολόπουλο
Π. Αντωνακόπουλο
Ν. Τσούκαλη
Γ. Ψαριανό

Θέμα: Απαγόρευση φυτεύσεων αμπέλου

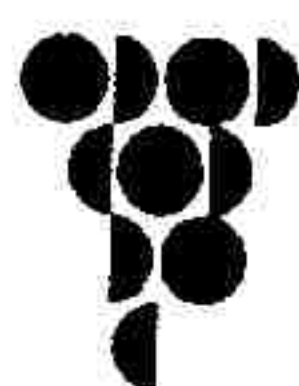
Αξιότιμοι Κυρία και Κύριοι,

Ένα εξαιρετικά κρίσιμο θέμα έχει ξεσπάσει τον τελευταίο καιρό σε ευρωπαϊκό επίπεδο με την πρωτοβουλία 13 Υπουργών Αγροτικής ανάπτυξης - μεταξύ των οποίων και ο Έλληνας ΥΠΑΑΤ - με την οποία ζητούν να αλλάξει η υπάρχουσα ΚΟΑ οίνου έτσι ώστε να συνεχιστεί η απαγόρευση φυτεύσεων αμπέλου και μετά το 2015!

Πρόκειται για εκπληκτική ολιγωρία του ΥΠΑΑΤ, το οποίο χωρίς στρατηγικό σχέδιο και περίσκεψη, υπέκυψε στις συντεχνιακές πιέσεις αγροτοσυνδικαλιστών του τομέα που έχουν χάσει κάθε επαφή με τα συμφέροντα των αμπελουργών και των οινοποιών και δεν τους καίει καθόλου αν αύριο η χώρα μας βρεθεί χωρίς αμπέλια να εισάγει κρασί από τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη!

Αναλυτικότερα, θεωρούμε ότι η Ελλάδα πρέπει να κινηθεί άμεσα υπέρ της απελευθέρωσης των φυτεύσεων μετά το 2015 για τους εξής πολύ σημαντικούς λόγους:

- 1) Η Ελλάδα από το 1980 έως σήμερα έχει χάσει τον μισό αμπελώνα της από (από 1.100.000 στα 680.000 στρέμματα), αγγίζοντας ιστορικά χαμηλά επίπεδα.
- 2) Οι αμπελώνες των 4 - 5 στρεμμάτων που είναι ο Ελληνικός μέσος όρος δεν είναι βιώσιμες γεωργικές εκμεταλλεύσεις και με αυτήν τη μορφή είναι αδύνατον να υπάρξουν στο μέλλον. Ως εκ τούτου ο Ελληνικός αμπελώνας θα αφανιστεί αν δεν δώσουμε τη δυνατότητα νέων φυτεύσεων σε αμπελουργούς με δυνατότητα να συγκεντρώσουν μεγαλύτερες αγροτικές

εκτάσεις. Είναι ατελείωτη υποκρισία να λέγεται ότι έτσι σώζεται ο μικρός κλήρος και η οικογενειακή μορφή εκμετάλλευσης ενώ ακριβώς αντίθετα οδηγείται στον αφανισμό η οικογενειακή εκμετάλλευση αφού της απαγορεύεται να μεγαλώσει τον πολύ μικρό αμπελώνα της! Το 60% αυτών είναι κάτω από 4 στρέμματα!! Και ούτως ή άλλως θα σβήσουν αν παραμείνουν με αυτή την μορφή.

- 3) Η Γαλλία αντίθετα υποστηρίζει την απαγόρευση γιατί έχει μέσον όρο αμπελιού 90 ! στρεμ. και υπεραμύνεται των μεγάλων της επιχειρήσεων.
- 4) Η Ελλάδα βασίζει το νέο μοντέλο ανάπτυξης της, στην προώθηση του αγροδιατροφικού μοντέλου σε σχέση με την Μεσογειακή Διατροφή και τον Τουρισμό, πράγμα που σημαίνει ότι θα χρειαστεί τα χρόνια που έρχονται να αναπτύξει την γεωργία της και την καλλιέργεια της αμπέλου. Νέοι άνθρωποι θα χρειαστεί να γυρίσουν στην υπαίθρο, με σύγχρονες γνώσεις και δυναμισμό και να δώσουν την νέα ώθηση. Σε αυτούς απαγορεύεται να φυτέψουν αμπέλι. Είναι υποκρισία να καλούμε τους νέους να επιστρέψουν στη γη τους χωρίς να μπορούν να φυτεύσουν.
- 5) Ως γνωστόν δε, στην Ελλάδα δεν λειτουργεί ούτε καν το σύστημα αγοράς και πώλησης δικαιωμάτων φύτευσης μέσω εθνικού αποθεματικού, λόγω διοικητικής ανεπάρκειας!
- 6) Ως συνέπεια αυτών των νομοθετικών ελλείψεων στη διαδικασία αγοράς και πώλησης δικαιωμάτων φύτευσης, όλα αυτά τα χρόνια, αμπελώνες που εγκαταλείπονται, δεν δηλώνονται απουσία των αντίστοιχων κινήτρων.
- 7) Η εγκατάλειψη της υπαίθρου τα τελευταία χρόνια έχει αφήσει ερημωμένες πεζούλες και χέρσα χωράφια σε νησιωτικές και ορεινές μειονεκτικές περιοχές που δεν προσφέρονται για άλλες καλλιέργειες. Η απαγόρευση φύτευσης νέων αμπελώνων καταδικάζει σε μαρασμό αυτές τις μειονεκτικές περιοχές.
- 8) Φαντάζονται μερικοί ότι θα κρατήσουν ως «κλειστό επάγγελμα» τον αμπελουργό των 4! στρεμμάτων. Μα και σε χρυσάφι να πληρωθεί το σταφύλι και σε αίμα το κρασί, αυτό δεν είναι βιώσιμο σχήμα. Απεναντίας εμποδίζουμε τους αμπελουργούς, παλιούς και νέους να αναπτυχθούν.
- 9) Άλλοι φαντάζονται πως έτσι θα αυξηθούν οι τιμές στα σταφύλια. Ξεχνούν τρία πράγματα: α) οι τιμές του σταφυλιού στην Ελλάδα δεν είναι μικρότερες των ευρωπαϊκών τιμών. Το πρόβλημα στην Ελλάδα δεν είναι οι τιμές αλλά ο μικρός κλήρος. β) οι κατά καιρούς ελλείψεις καλύπτονται εύκολα από φτηνό εισαγόμενο κρασί και ακόμα πιο εύκολα στο χώρο του

ανώνυμου χύμα γ) οι ελληνικές εξαγωγές ωριμάζουν και θα βρεθούμε χωρίς την απαιτούμενη κρίσιμη μάζα παραγωγής.

10) Άλλοι φοβούνται δυσμενή, λένε ,επίδραση της απελευθέρωσης των φυτεύσεων στις ζώνες ΠΟΠ. Μα οι ζώνες ΠΟΠ είναι οριοθετημένες γεωγραφικά, με νομοθετημένες ποικιλίες, αποδόσεις, αμπελοοινικές πρακτικές. Αν σέβονται τον εαυτό τους και τους κανόνες τους και πωλούν ένα τυπικό και ποιοτικό προϊόν δεν έχουν τίποτα να ενοχληθούν από τις νέες φυτεύσεις.

Ο καταναλωτής πάντα θα αναζητά ένα καλλίτερο προϊόν σε πιο ακριβή τιμή, όπως πάντα θα αναζητά και το φθηνότερο δυνατόν καθημερινό προϊόν που δεν πρέπει να του στερήσουμε γιατί , απλούστατα, θα το βρει αλλού!

11) Εξ άλλου, η έννοια του Terroir συνδέεται άμεσα με τον ανθρώπινο παράγοντα και ως εκ τούτου οι αμπελουργικές ζώνες δεν είναι ιστορικά απολιθώματα , εκεί, για πάντα και διά πάντα. Εξελίσσονται.

12) Εκτός τούτων, καθώς σε παγκόσμιο επίπεδο είναι ελεύθερες οι φυτεύσεις, και μάλιστα κράτη όπως η Κίνα φυτεύουν με πολύ μεγάλους ρυθμούς, το να εμποδίζουμε νέες φυτεύσεις στην Ευρώπη δεν προσφέρει καθόλου στη συγκράτηση της προσφοράς σταφυλιού (σε μια παγκοσμιοποιημένη αγορά). Αντίθετα βάζει μεγάλα εμπόδια στην ανταγωνιστικότητα του Ευρωπαϊκού Κρασιού.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, θεωρούμε ότι είναι **εξαιρετικά κρίσιμο** να πάρετε θέση σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όπως είναι η σταδιακή εξαφάνιση των αμπελώνων της Ελλάδας, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού σας έργου.

Με τιμή,

Άγγελος Ρούβαλης

Πρόεδρος

Υ.Γ.

Ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου, είναι ο κύριος φορέας της Ελληνικής Οινοπαραγωγής εκφράζοντας μέσω των μελών και συνδεδεμένων μελών του, πάνω από το 70% της παραγωγής, πάνω από 80% της εμπορίας και πάνω από 90% των εξαγωγών του Ελληνικού κρασιού.

Μέλη του, είναι τόσο οι μεγάλες εταιρείες του οινικού κλάδου (πχ. Μπουτάρης, Τσάνταλης, Ελληνικά Κελλάρια Οίνου – Κουρτάκης, κ.α.) όσο και τα μικρά οινοποιεία (π.χ. Γεροβασιλείου, Χατζημιχάλης, Σιγάλας, Παρπαρούσης, Κατώγι Στροφιλιά κ.ο.κ.) αλλά και πρωτοπόροι συνεταιρισμοί όπως η ΕΟΣ Σάμου.

Μέλη του επίσης είναι όλες οι περιφερειακές οργανώσεις του αμπελοοινικού τομέα (Βόρειας Ελλάδας, Κεντρικής Ελλάδας, Αττικής, Πελοποννήσου, Κρήτης και Νησιών του Αιγαίου).